

de 25 000 t dog tillige efter forhandling med De samvirkende danske Landboforeninger.

De efterfølgende paragraffer indeholder forskellige administrative bestemmelser samt regler om strafansvar i tilfælde af, at lovens bestemmelser overtrædes.

Det var oprindeligt foreslået, at lagringsgodtgørelsen kun skulle kunne komme landmændene tilgode, og at den skulle udredes af statens kornkontor, der foresloges bemyndiget til at skaffe sig dækning herfor ved at pålægge møllerne en afgift af den hvede, de køber til formaling. I det folketingsudvalg, der havde lovforslaget til behandling, enedes man imidlertid — bortset fra retsforbundets repræsentant, der ikke ønskede hvedeordningen opretholdt — om at ændre lovforslaget i så henseende. Samtidig tilføjedes på foranledning af De samvirkende danske Husmandsforeninger § 4, der ikke fandtes i det oprindelige lovforslag, men som i hovedsagen svarede til, hvad der forud havde været gældende.

I udvalgets betænkning anføres om disse ændringer:

„Efter udvalgets opfattelse vil det lette afleveringen af hvede fra landmænd til handlende, dersom der i det oprindelige lovforslag foretages den i ændringsforslag nr. 2 angivne ændring, at de månedlige tillæg, der skal udredes fra 1. november for aflevering af hveden, betales direkte af køberen til landmanden i stedet for som oprindeligt foreslået gennem statens kornkontor. En sådan ændring vil bevirke, at møllerne må betale samme pris til landmændene som til de handlende på samme tidspunkt, og vil således medvirke til, at landmændene i større omfang vil kunne aflevere deres hvede, når de ønsker det.

En bibeholdelse af lovforslagets oprindelige bestemmelser på dette punkt vil i modsætning hertil medføre, at den handlende — når man bortser fra konjunktursvingninger — ikke vil have mulighed for at opnå dækning for rentetab, lagringsudgifter, konditionering etc., og må derfor befrygtes at medføre, at den handlende vil vise megen tilbageholdenhed med hensyn til modtagelse af hvede til oplagring.

Da den foreslåede ændring endvidere vil medføre en væsentlig besparelse i de med lovforslaget forbundne administrationsomkostninger, er udvalget enig i at acceptere ændringsforslag nr. 2.

Udvalget kan derhos acceptere ændringsforslag nr. 3 under hensyn til, at der er enighed mellem udvalget og landbrugsministeren om, at reglen om tildelingskorn ikke må medføre nogen økonomisk risiko for staten, og at der, såfremt